

بازی اسپانیا و بلژیک؛ نبرد دو سبک متفاوت فوتبال جهان

شطرنج بزرگ لاروخا و شیاطین سرخ

گاهی فوتبال تقابل ستاره‌ها نیست، تقابل دو ایده است. اسپانیا و بلژیک دقیقا چنین مسابقه‌ای را پیش رو دارند؛ دیداری که می‌تواند پاسخ یکی از قدیمی‌ترین پرسش‌های فوتبال را بدهد: مالکیت توپ برنده می‌شود یا انتقال‌های برق‌آسا؟

اسپانیا سال‌هاست با یک امضا شناخته می‌شود؛ پاس، صبر و کنترل. فلسفه‌ای که روزی این تیم را به قهرمانی جهان رساند و هنوز هم در دی‌ان‌ای لاروخا جریان دارد. نسل طلایی ژاوی، اینیستا و بوسکتس دیگر روی سکوها یا نیمکت‌ها بازی را دنبال می‌کنند اما جانشینان‌شان همچنان با همان نسخه، حریفان را خسته می‌کنند، توپ را می‌چرخانند، فضا می‌سازند و درست در لحظه‌ای که مدافعان تمرکزشان را از دست می‌دهند ضربه نهایی را می‌زنند.

در طرف مقابل، بلژیک داستان دیگری دارد؛ تیمی که سال‌ها با «نسل طلایی» خود تا یک قدمی افتخار پیش رفت اما هرگز جام بزرگی را بالای سر نبرد. حالا با چهره‌هایی تازه دنبال آن است تا ثابت کند پایان دوران ستاره‌های قدیمی، پایان جاه‌طلبی شیاطین سرخ اروپا نیست. آنها شاید کمتر از اسپانیا توپ را در اختیار داشته باشند اما کافی است یک پاس اشتباه یا یک لحظه غفلت ببینند. ضدحمله‌ای که در چند ثانیه شکل می‌گیرد، می‌تواند سرنوشت بازی را عوض کند.

جالب این‌که تاریخ تقابل‌های دو تیم نیز همیشه با برتری مطلق یکی همراه نبوده است. اسپانیا در مجموع نتایج بهتری گرفته اما بلژیک بارها نشان داده مقابل تیم‌هایی که مالکیت توپ را دوست دارند خطرناک‌تر می‌شود. چون دقیقا همان فضایی را پیدا می‌کند که برای ضدحمله به آن نیاز دارد. اسپانیا در شش بازی اخیر خود مقابل بلژیک شکست نخورده است. حاصل این دیدارها پنج برد و یک تساوی برای لاروخا بوده است. با این حال، بدون شک بازی جمعه شب یادآور مصاف دو تیم در جام جهانی ۱۹۸۶ مکزیک خواهد بود؛ جایی که دو تیم در مرحله یک چهارم پس از تساوی ۱-۱ به ضربات پنالتی رفتند و بلژیک با پیروزی ۵ بر ۴، اسپانیا را حذف کرد؛ تنها باری که بلژیکی‌ها در جام جهانی موفق به کنار زدن لاروخا شده‌اند.

شاید تعیین‌کننده‌ترین نبرد این مسابقه جایی باشد که کمتر دیده می‌شود؛ میانه میدان. اگر اسپانیا بتواند ریتم بازی را در اختیار بگیرد، احتمالا جریان مسابقه را نیز کنترل خواهد کرد اما اگر بلژیک موفق شود این نظم را بر هم بزند، هر توپ‌گیری می‌تواند آغاز یک حمله مرگبار باشد.

این مسابقه فقط برای رسیدن به نیمه‌نهایی نیست؛ جدال دو فلسفه فوتبالی است. در پایان ۹۰ دقیقه، شاید نه فقط یک تیم بلکه یک سبک فوتبال برنده از زمین خارج شود.

فرانسه و مراکش آغاز هیجان یک‌چهارم

مأموریت بزرگ

حسین خلیلی
گروه ورزش

چهار سال پیش، فرانسه با پیروزی دو بر صفر مقابل مراکش در نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۲، رویای تاریخی شیرهای اطلس برای رسیدن به فینال را پایان داد. حالا دو تیم بار دیگر در مرحله حذفی جام جهانی ۲۰۲۶ روبه‌روی هم قرار می‌گیرند؛ دیداری که این‌بار فقط یک مسابقه فوتبال نیست، بلکه فرصتی برای مراکش است تا انتقام آن شکست تلخ را بگیرد و ثابت کند موفقیتش در قطر تنها یک اتفاق تکرارنشدنی نبوده است.

فرانسه تا اینجای رقابت‌ها مقتدرانه پیش آمده و با عبور از سوئد و سپس پاراگوئه، بار دیگر خود را در جمع مدعیان اصلی قهرمانی قرار داده است. در سوی مقابل، مراکش یکی از سخت‌ترین مسیرهای ممکن را پشت سر گذاشته؛ تیمی که از گروهی دشوار صعود کرد، هلند را در ضربات پنالتی کنار زد و سپس با برتری سه بر صفر مقابل کانادا به جمع هشت تیم برتر رسید. همین نتایج باعث شده بسیاری، مراکش را دیگر یک شگفتی‌ساز ندانند، بلکه از آن به‌عنوان تیمی مدعی و تثبیت‌شده یاد کنند.

از نظر تاکتیکی نیز این مسابقه می‌تواند یکی از جذاب‌ترین نبردهای جام باشد. فرانسه زمانی خطرناک‌تر می‌شود که بازی سرعت بگیرد و فضا برای ضدحملات باز شود؛ جایی که ستاره‌هایی مانند کیلیان امباپه، عثمان دمبله و مایکل اولیسه می‌توانند با سرعت و خلاقیت خود هر خط دفاعی را آزار دهند. در مقابل، تیم محمد وحبی با ساختار دفاعی منسجم و فشرده، تلاش می‌کند ریتم مسابقه را کنترل کرده و از ضدحملات سریع، به‌ویژه از سمت اشرف حکیمی و براهیم دیاز، استفاده کند.

پرسش اصلی این است که آیا مراکش می‌تواند بازی را به سبک دلخواه خود پیش ببرد یا فرانسه موفق می‌شود مسابقه را به نبردی پرسرعت تبدیل کند؟

یکی از جذاب‌ترین تقابل‌های این دیدار، نبرد مستقیم امباپه و حکیمی خواهد بود؛ دو هم‌تیمی و دوست صمیمی در سطح باشگاهی که این‌بار برای ۹۰ دقیقه رقیب یکدیگر می‌شوند. حکیمی باید یکی از خطرناک‌ترین مهاجمان جهان را مهار کند و امباپه نیز به‌خوبی از سبک بازی هجومی مدافع راست مراکش آگاه است. این دوئل می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در سرنوشت مسابقه داشته باشد.

تقابل فرانسه و مراکش، فراتر از یک جدال برای صعود به نیمه‌نهایی است. فرانسه به‌عنوان یکی از قدرت‌های سنتی فوتبال جهان به‌دنبال ادامه مسیر قهرمانی است و مراکش می‌خواهد نشان دهد فوتبال آفریقا دیگر تنها رویای رقابت با بزرگان را ندارد، بلکه برای شکست دادن آنها پا به میدان می‌گذارد.

به چشمان مسی نگاه می‌کنی و عوض می‌شود!

خشم باشکوه

ایمان گودرزی
گروه ورزش

لحظه‌ای که سوت پایان در یک بعدازظهر پرآشوب در آتلانتا به صدا درآمد، موجی از احساسات لیونل مسی را فراگرفت. با نمایان شدن چهره‌اش، می‌شد حلقه اشک در چشمانش را دید. اشک شوق؟ بیشتر به رهایی پس از فشاری طاقت‌فرسا شباهت داشت.

تنها ۱۹ دقیقه پیش، به نظر می‌رسید دوران او در صحنه جام جهانی به شکلی غیرمنتظره به پایان رسیده باشد. او یک ضربه پنالتی را از دست داده بود و آرژانتین در مرحله یک‌هشتم نهایی با نتیجه ۲ بر صفر از مصر عقب بود؛ شرایطی که دفاع از عنوان قهرمانی جهان را در آستانه فروپاشی قرار داده بود.

برای دقایقی در نیمه دوم، مسی سردرگم به نظر می‌رسید؛ انگار نمی‌توانست آنچه را که برای خودش و تیمش رخ می‌داد، درک کند اما ناگهان چیزی در وجودش تغییر کرد؛ گویی آتشی درون او شعله‌ور شد.

در چشم برهم زدنی، آرژانتین بازی را به سود خود برگرداند و با پیروزی ۳ بر ۲، مصر را که تا آستانه خلق تاریخی‌ترین موفقیت خود و صعود به یک‌چهارم نهایی پیش رفته بود، حذف کرد و یک بازگشت فراموش‌نشدنی را رقم زد.

متن کامل را در جام جم آنلاین بخوانید

حسین کعبی: یا فرانسه قهرمان می‌شود یا آرژانتین

مسی هم برود جام جهانی جذابیتی ندارد

سعید اکبری
گروه ورزش

حسین کعبی از خوره‌های فوتبال است. همان‌هایی که چهارچشمی بازی‌های جام‌جهانی را نگاه می‌کند. وقتی پای حرف‌هایش بنشینید متوجه می‌شوید که تمام بازی‌ها را دقیق دیده و بازیکنان را زیر نظر دارد. او که طرفدار آرژانتین است، از نامردی فوتبال و تنبیه مصر می‌گوید. از این‌که رقابت جذاب هری کین و هالند، با چه برنده‌ای همراه خواهد بود. با حسین درباره بازی‌های مرحله یک‌چهارم گفت‌وگویی داشتیم.

حسین می‌خواهیم درباره بازی‌های مرحله یک‌چهارم نهایی گپ بزنیم. اول از بازی فرانسه و مراکش شروع کنیم.

به لحاظ فوتبالی اگر بخواهید نگاه کنید، هر دو تیم تا اینجای جام عالی بودند؛ به‌خصوص مراکش که شاید به اندازه فرانسه از آن توقع وجود نداشت. منتها از جام‌جهانی قبلی طوری بازی کردند که توقعات از این تیم خیلی بالا رفته و این نیز به دلیل عملکرد فوق‌العاده فدراسیون این کشور در جذب ستاره‌ها و بازیکنان دورگه است. مراکش تا اینجا همه را برده و مقابل کانادا هم عالی بازی کرد. برای من حیف است که از بین این دو تیم یکی را انتخاب کنم. کاش در اینجای جام به هم نمی‌رسیدند، چون هر دو را مدعی قهرمانی می‌بینم. این روزها در کوچه و خیابان خیلی‌ها از من درباره جام جهانی می‌پرسند و چیزی که متوجه شدم این است؛ مراکش خیلی طرفدار پیدا کرده است. مردم از سبک فوتبال آنها خوششان می‌آید. با این حال، چون تیم‌ها به‌هم رسیده‌اند، باید روی فرانسه دست بگذارم؛ تیمی که قدرتمند است و حرف ندارد. این تیم حتی با نیمکت‌نشین‌هایش هم مدعی قهرمانی است.

پس باید این تیم را قهرمان جام بدانی.

به نظرم از بین فرانسه و آرژانتین یکی قهرمان می‌شود.

پس روی اسپانیا نظری نداری.

ببین اسپانیا تیمی موذی است. مثل آلمان غربی قدیم. ماشینی بازی می‌کردند و جام را می‌بردند. شما به بازی اسپانیا دقت کردید؟ با این‌که همیشه مسلط است و توپ را مال خود می‌کند، تلاش کرد جاهایی توپ را به پرتغال بسپارد و ضدحمله بزند. اواخر بازی هم با تعویض‌های خوب دلافوئنته توانستند برنده باشند. به لحاظ دفاعی اسپانیا را بهترین تیم جام می‌بینم ولی شانس قهرمانی‌شان.... شاید ۶۰ و نهایتا ۷۰ درصد.

خب به بازی این تیم و بلژیک برسیم.

بلژیک... فکر می‌کردم آمریکا جزو چهار تیم نهایی جام باشد. فوتبال واقعا نامرد است. روی دو اشتباه، بلژیک توانست به دو گل برسد و بازی آمریکا خراب شود. فوتبال مثال روشنی دارد. نزنی می‌خوری. بازی مصر و آرژانتین هم نمونه واضح‌ترش است. فوتبال رحم و مروت ندارد. درباره آمریکا هم دلم می‌خواست صعود کند. سرمربی این تیم را خیلی دوست دارم. به نظرم آمریکا باید پوچیتنو را حفظ کند. درباره بلژیک و اسپانیا هم نظرم مشخص است. انتخابم اسپانیاست. بلژیک جام را اصلا خوب شروع نکرد. در مقدماتی هم حقش بود حذف شود، چون اصلا خوب بازی نکرد. جلوی ما که باید بازنده می‌شد. بنابراین فکر می‌کنم اسپانیا بازی را ببرد.

اما بازی نروژ و انگلیس. چه مسابقه‌ای می‌شود. بلینگام کری خوانده که منتظر هالند و نروژ است. کدام تیم را بهتر می‌بینی؟

پیش‌بینی من پیروزی دو بر یک انگلیس است اما نباید فراموش کنیم نروژ چه تیم خوبی است. هالند که فوق‌العاده است. مثل بتن می‌ماند. بی‌نظیر است. گلی که مقابل برزیل زد، کلاس درس بود. قبلش قدم می‌زد، اما ناگهان سرعت گرفت و توپ را قطع کرد. بازیکنان جوان ما باید این صحنه گل را هزار بار ببینند تا یاد بگیرند. به لحاظ سرزنی واقعا بی‌نظیر است. بدنش را طوری در صحنه گل اول قرار داد که گابریل نتوانست کاری کند.

به نظر تو، در تقابل با هری کین چه اتفاقی می‌افتد؟ اصلا فرق این دو بازیکن چیست؟

فوتبال هری کین و هالند اصلا شبیه به هم نیستند. خیلی فرق دارند. هر دو بی‌نظیر هستند. هری کین در زمین فعال‌تر است. همه جا دیده می‌شود. البته هالند هم سرعت عجیب و غریبی دارد. اگر اراده کند، هر ثانیه در یک جای زمین دیده می‌شود. کین اما دوندگی بیشتری دارد. در باین هم همین بود. آزاد در زمین می‌چرخد. هر کجا توپ باشد، او هم حضور دارد. به نظرم این دوئل جذابیت زیادی دارد.

به بازی آخر می‌رسیم. آرژانتین و سوئیس.

حیف از رونالدو، نیمار و مودریچ. اینها بازیکنان بزرگی بودند که از جام کنار رفتند. حتی خامس که باکلمبیا مقابل سوئیس در ضربات پنالتی باخت. من خدا خدا می‌کنم این اتفاق برای مسی نیفتد. دوست دارم تا پایان در جام بماند. اگر او هم حذف شود راستش فوتبال برای من دیگر جذابیتی ندارد. همان‌طور که پیش‌بینی کردم، دوست دارم مسی و آرژانتین تا فینال پیش بروند.

برنامه‌بازی‌ها

پنجشنبه ۱۸ تیر

فرانسه — 23:30 — مراکش

جمعه ۱۹ تیر

اسپانیا — 22:30 — بلژیک

۷ بازیکن برتر جام

کیلین امباپه - فرانسه
حمله 8.71
خلاقیت 7.52
دفاع 4.71

لیونل مسی - آرژانتین
حمله 8.45
خلاقیت 7.05
دفاع 4.53

ارلینگ هالند - نروژ
حمله 8.04
خلاقیت 4.84
دفاع 5.31

هری کین - انگلیس
حمله 7.41
خلاقیت 5.01
دفاع 4.84

یوهان مانزامبی - سوئیس
حمله 7.32
خلاقیت 6.92
دفاع 4.75

جود بلینگام - انگلیس
حمله 7.30
خلاقیت 6.41
دفاع 5.87

عثمان دمبله - فرانسه
حمله 6.97
خلاقیت 6.91
دفاع 4.84

